

Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti
Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije
Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije
Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje
Finančna uprava Republike Slovenije
Statistični urad Republike Slovenije

Datum: 22. 01. 2018

DRUGA PRAVNA RAZMERJA V TRETJIH DRŽAVAH **Obveznost zavarovanja in plačila prispevkov po ZPIZ-2 in ZZVZZ**

Sprejete so usmeritve za izvajanje obveznih socialnih zavarovanj po 18. in 20. členu ZPIZ-2 ter 17. in 55.a členu ZZVZZ v primerih, ko je prejemek iz drugega pravnega razmerja glede na okoliščine povezane s tretjimi državami, ki niso članice EU.

I. Pravne podlage v RS

Na podlagi 1. odstavka 18. člena ZPIZ-2 se obvezno zavarujejo osebe, ki v okviru kakšnega drugega pravnega razmerja opravljajo delo, razen, če so uživalci pokojnine. Ob tem je treba upoštevati tudi, da je obveznost zavarovanja izključena zaradi prednosti zavarovanja na drugi podlagi v skladu s 3. odstavkom tega člena, po katerem se oseba zavaruje na podlagi 18. člena tega zakona, če ni zavarovana po določbah 14. do 17. člena, 19. ali 25. člena tega zakona.

Podrobnejša opredelitev drugega pravnega razmerja je podana v 2. odstavku 18. člena ZPIZ-2, v katerem je določeno, da se kot delo iz drugega pravnega razmerja iz prejšnjega odstavka šteje delo oziroma storitev, kadar se plačilo, prejeta na podlagi tega pravnega razmerja, po zakonu, ki ureja dohodnino, šteje za dohodek, in ni oproščen plačila dohodnine ali ni drug dohodek po zakonu, ki ureja dohodnino.

V 38. členu ZDoh-2 je opredeljen dohodek, na katerega se sklicuje 2. odstavek 18. člena ZPIZ-2. Dohodek iz drugega pogodbenega razmerja vključuje vsak posamezni dohodek za opravljeno delo ali storitev. Za dohodek iz drugega pogodbenega razmerja se šteje tudi dohodek, prejet za stvaritev avtorskega dela, in dohodek za izvedbo avtorskega ali folklornega dela, ne glede na vrsto pogodbe, ki je podlaga za izplačilo navedenih dohodkov. Za dohodek iz drugega pogodbenega razmerja se ne glede na 35. člen tega zakona šteje tudi dohodek iz opravljenega dela ali storitve, ki ni dohodek iz dejavnosti ali v zvezi z dejavnostjo.

Za osebe, ki v okviru drugega pravnega razmerja za plačilo opravljajo delo iz 18. člena tega zakona, vendar pri opravljanju tega dela niso zavarovane na podlagi 16. ali 18. člena tega zakona, je predpisano obvezno zavarovanje za invalidnost in smrt, ki je posledica poškodbe pri delu (posebni primeri zavarovanja) po drugi alineji prvega odstavka 20. člena ZPIZ-2.

Navedene določbe ne izključujejo obveznosti zavarovanja niti za nerezidente RS, niti na podlagi kraja opravljanja dela. Po do sedaj sprejetih pravilih je zavarovanje v RS izključeno le na podlagi okoliščin, ki povezujejo prejemke iz drugega pravnega razmerja z drugo državo članico EU, ko se na podlagi Uredbe (ES) 883/2004 določi uporaba zakonodaje druge države članice EU.

V skladu s peto točko 17. člena ZZVZZ so za poškodbo pri delu in poklicno bolezen zavarovane osebe, ki v okviru drugega pravnega razmerja opravljajo delo oziroma storitev za plačilo, kadar se plačilo, prejeta na podlagi tega pravnega razmerja, na podlagi zakona, ki ureja dohodnino, šteje za dohodek in ni oproščen plačila dohodnine ali ni drug dohodek na podlagi zakona, ki ureja dohodnino, če na podlagi tega dela niso zavarovane za poškodbo pri delu oziroma poklicno bolezen na podlagi točk tega člena, 16. ali 18. člena tega zakona. Za te osebe je izplačevalec prejemka, ki je plačnik davka v RS po predpisih o davčnem postopku, dolžan vložiti prijavo v zavarovanje za poškodbo pri delu in poklicno bolezen in plačati predpisane prispevke. Če izplačevalec prejemka ni plačnik davka po predpisih v RS, zavarovanja ni mogoče izvesti in obveznost vložitve prijave ter plačila prispevka ne nastane.

Na podlagi 55.a člena ZZVZZ zavarovanci iz 15. člena ZZVZZ in po njih zavarovani družinski člani iz 20. člena ZZVZZ plačujejo prispevek po stopnji 6,36 odstotka tudi od dohodkov iz drugega pravnega razmerja, na podlagi katerega niso zavarovani na podlagi prvega odstavka 15. člena tega zakona, prejetih na podlagi opravljenega dela oziroma storitev, kadar se plačilo, prejeta na podlagi tega pravnega razmerja, na podlagi zakona, ki ureja dohodnino, šteje za dohodek in ni oproščen plačila dohodnine ali ni drug dohodek na podlagi zakona, ki ureja dohodnino. Osnova za plačevanje prispevkov od dohodkov iz drugega pravnega razmerja je vsak posamezen prejet dohodek.

Za namene posebnosti pri obračunu prispevkov v skladu z do sedaj izdanimi pojasnili MDDSZ in nosilcev pokojninskega, invalidskega in zdravstvenega zavarovanja ni bilo dano pojasnilo, da je treba ločeno ugotavljati, ali je delo opravljeno v drugi državi članici EU. Po obravnavi več primerov, v katerih so bili prispevki odmerjeni po navedenih določbah, pa je bilo ugotovljeno, da je treba izhajati iz namena zakonodaje, ki ureja obvezna socialna zavarovanja v RS, in sicer tako, da so upoštewane okoliščine, ki utemeljujejo uporabo slovenske zakonodaje za določeno dejansko stanje.

Če se uveljavlja kakšna posebnost (oprostitvev, odbitek) v zvezi z davčno obveznostjo in če je pri tem v skladu z mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčenja to relevantno, se za ta namen v postopku ugotovitve davčne obveznosti v RS ugotavlja tudi kraj opravljanja dela.

II. Ureditev v dvostranskih sporazumih o socialni varnosti

Sporazum o socialnem zavarovanju med Republiko Slovenijo in Republiko Makedonijo (Uradni list RS, št. 35/00, MP, št. 10/00.), ki je začel veljati 1. aprila 2001, v 7. členu vsebuje splošno pravilo glede kraja obveznega zavarovanja: »Za obvezno zavarovanje zaposlenih oseb in oseb, ki opravljajo samostojno pridobitno dejavnost, veljajo pravni predpisi države pogodbenice, na katere ozemlju se delo oziroma samostojna dejavnost opravlja, če v 8. in 9. členu tega sporazuma ni določeno drugače.« Izjeme v 8. in 9. členu sporazuma, veljajo za napotene delavce, napotene samozaposlene osebe, mobilne delavce v zračnem, cestnem ali železniškem prometu, zaposlene na ladjah in za javne uslužbenke. Za delavca, zaposlenega v poslovalnici ali v stalnem predstavništvu podjetja, katerega sedež je na ozemlju druge države pogodbenice, se uporabljajo pravni predpisi države, na katere ozemlju je poslovalnica ali stalno predstavništvo. Diplomatski in konzularni predstavniki so zavarovani po zakonodaji države pošiljateljice, prav tako tudi administrativno in tehnično osebje na diplomatskih in konzularnih predstavništvih, vendar slednje lahko pod določenimi pogoji izbere zavarovanje po zakonodaji države sprejemnice. Po 10. členu sporazuma se lahko pristojni organi obeh držav pogodbenic na skupno zahtevo zaposlenega in njegovega delodajalca dogovorijo o odstopu od določb 7. do 9. člena tega sporazuma, vendar morajo pri tem upoštevati vrsto in okoliščine zaposlitve.

Enake določbe kot sporazum z Makedonijo vsebujejo tudi drugi sporazumi o socialni varnosti z državami, nastalimi na območju nekdanje SFRJ:

- Sporazum o socialnem zavarovanju med Republiko Slovenijo in Bosno in Hercegovino (Uradni list RS, št. 37/08, MP, št. 10/08), ki je začel veljati 1. julija 2008;
- Sporazum med Republiko Slovenijo in Republiko Srbijo o socialnem zavarovanju (Uradni list RS, št. 30/10, MP, št. 5/10), ki je začel veljati 1. novembra 2010;
- Sporazum med Republiko Slovenijo in Črno goro o socialnem zavarovanju (Uradni list RS, št. 66/11, MP, št. 9/11), ki je začel veljati 1. januarja 2012.

Sporazum o socialni varnosti med Vlado Republike Slovenije in Vlado Kanade je začel veljati 1. 1. 2001 ter je bil objavljen v Uradnem listu RS, št. 80/2000 - MP 21/2000. Ta sporazum ureja le področje pokojninskega in invalidskega zavarovanja, za razliko od bilateralnih sporazumov, ki jih je Republika Slovenija sklenila z evropskimi državami in ki poleg pokojninskega in invalidskega urejajo tudi druga področja socialnega zavarovanja. V 6. členu tega sporazuma so določena pravila o zavarovanju:

»1. Ob upoštevanju naslednjih določil tega člena:

(a) za zaposleno osebo, ki dela na ozemlju ene pogodbenice, v zvezi s tem delom velja le zakonodaja te pogodbenice, in

(b) za samozaposleno osebo, ki stalno prebiva na ozemlju ene pogodbenice in dela za svoj račun na ozemlju druge pogodbenice ali na ozemljih obeh pogodbenic, v zvezi s tem delom velja le zakonodaja prve pogodbenice.

2. Za zaposleno osebo, za katero velja zakonodaja ene pogodbenice in ki opravlja delo na ozemlju druge pogodbenice za istega ali sorodnega delodajalca, v zvezi s tem delom velja le zakonodaja prve pogodbenice, kot če bi to delo opravljala na njenem ozemlju. V primeru detašmaja ostane brez predhodne privolitve pristojnih organov obeh pogodbenic zavarovana največ 60 mesecev.

3. Za osebo, ki je zaposlena kot član ladijske posadke, za katero bi brez tega sporazuma v zvezi s to zaposlitvijo veljala zakonodaja obeh pogodbenic, velja le kanadska zakonodaja, če ta oseba stalno prebiva na ozemlju Kanade, v drugih primerih pa le slovenska zakonodaja.

4. Za osebo, zaposleno v vladni službi, ki delo opravlja za to pogodbenico na ozemlju druge pogodbenice, velja zakonodaja slednje pogodbenice le, če je ta oseba njen državljan ali stalno prebiva na njenem ozemlju. V slednjem primeru lahko oseba, ki je državljan prve pogodbenice, izbere, da zanjo velja le zakonodaja prve pogodbenice.

5. Pristojni organi pogodbenic lahko sporazumno spremenijo uporabo določil tega člena za posameznika ali kategorije oseb.«

Sporazum o socialni varnosti med Vlado Republike Slovenije in Vlado Québeca je začel veljati 1. 5. 2001 ter je bil objavljen v Uradnem listu RS, št. 80/2000 – MP 21/2000. V 6. členu tega sporazuma je določeno splošno pravilo o zavarovanju: »Če ni s tem sporazumom drugače določeno in s pridržkom 7., 8., 9., 10. in 11. člena, velja za osebo, ki dela na ozemlju ene pogodbenice, le zakonodaja te pogodbenice.«. V nadaljevanju so na enak način kot v sporazumu s Kanado v 7. do 10. členu določene posebnosti za posamezne kategorije oseb (samozaposlene, ki delajo v eni ali obeh državah, detaširane delavce, letalsko in ladijsko osebje in zaposlene v državni službi). V 11. členu je urejena možnost izjeme od uporabe teh pravil, za katero se morata dogovoriti obe državi pogodbenici.

Sporazum o socialni varnosti med vlado Republike Slovenije in vlado Avstralije (v nadaljevanju besedila: sporazum) je začel veljati 1. 1. 2004, ter je bil objavljen v Uradnem listu RS, št. 36/2003 - MP 9/2003. Ta sporazum ureja le področje pokojninskega in invalidskega zavarovanja, ne vsebuje pa nobenih določb o pristojni zakonodaji za zavarovanje, temveč ureja le priznavanje pravic za dajatve po zakonodajah držav pogodbenic.

Konvencija o socialni varnosti med Republiko Slovenijo in Argentinsko republiko je začela veljati 1. 8. 2009, ter je bila objavljena v Uradnem listu RS, št. 37/08 – MP 10/08, ureja pa le področje pokojninskega in invalidskega zavarovanja. V 6. členu je določeno splošno pravilo o zakonodaji, ki se uporablja za zavarovanje oseb: »Za osebe, za katere se uporablja ta konvencija, velja samo in v celoti zakonodaja iz 2. člena te konvencije tiste pogodbenice, na ozemlju katere se delo opravlja, razen v primerih iz naslednjega člena.«.

V 7. členu konvencije z Argentino so določena posebna pravila in izjeme od splošnega pravila iz 6. člena konvencije:

»1. Glede na določbe 6. člena se upoštevajo ta posebna pravila in izjeme:

a) Za delavca v podjetju s sedežem na ozemlju ene pogodbenice, ki opravlja poklicna, raziskovalna, znanstvena, tehnična, vodstvena dela ali podobne dejavnosti in je poslan na ozemlje druge pogodbenice z namenom, da tam opravlja storitve v obdobju, ki ni daljše od 24 mesecev, še naprej velja zakonodaja matične države. V posebnih primerih se lahko to obdobje podaljša z izrecno privolitvijo pristojnega organa druge pogodbenice.

b) Enaka ureditev velja za delavca, ki opravlja dopolnilne ali pomožne storitve za dejavnosti iz prejšnjega odstavka, pod pogoji in ob predpostavkah, ki so podrobno navedeni v administrativnem dogovoru za izvajanje te konvencije.

c) Enaka pravila se uporabljajo za samozaposlene osebe, ki opravljajo dejavnost na ozemlju ene pogodbenice in se preselijo na ozemlje druge pogodbenice zaradi opravljanja te dejavnosti.

d) Za potujoče osebe v službi družb za zračni promet, ki opravlja svojo dejavnost na ozemljih obeh pogodbenic, velja zakonodaja tiste pogodbenice, na ozemlju katere ima podjetje svoj glavni sedež.

e) Za osebo, zaposleno na ladji, velja zakonodaja pogodbenice, pod zastavo katere plove ladja.

f) Za zaposleno osebo, ki opravlja dela pri natovarjanju, raztovarjanju, popravilu ladij in storitvah varovanja v pristaniščih, velja zakonodaja pogodbenice, na ozemlju katere je pristanišče.

g) Ne glede na določbe točke h) za uslužbenke diplomatskih misij in konzulatov ter za njihove družinske člane, ki živijo skupaj z njimi v skupnem gospodinjstvu, veljajo določbe Dunajske konvencije o diplomatskih odnosih z dne 18. aprila 1961 in Dunajske konvencije o konzularnih odnosih z dne 24. aprila 1963.

h) Za osebe v zasebni službi članov omenjenih diplomatskih misij in konzulatov velja zakonodaja države, ki akreditira, pod pogojem, da niso državljani sprejemne države ali da v sprejemni državi nimajo stalnega prebivališča ter da so zavarovani po določbah o socialni varnosti, ki veljajo v državi, ki akreditira, ali v tretji državi.

2. Pristojna organa pogodbenic ali organi, ki jih imenujeta, se lahko v interesu posameznih oseb ali kategorij oseb sporazumejo o določitvi drugih izjem ali o spremembi tistih, ki jih predvidevajo prejšnje točke.«

V 4. členu Administrativnega dogovora je podrobneje določen način izvajanja napotitev za delavce in samozaposlene. Po poteku obdobja napotitve in če pred potekom ni bilo zaproseno za podaljšanje, se za delavca ali samozaposleno osebo samodejno začne uporabljati zakonodaja pogodbenice, na ozemlju katere nadaljuje opravljanje svojega dela.

III. Pravila za zavarovanje po 18. členu ZPIZ-2 ter 17. in 55.a členu ZZVZZ za delo v tretjih državah, ne glede na to, ali je z njimi sklenjen sporazum in ali ta sporazum ureja pristojnost za zavarovanje

Na podlagi sklenjenih sporazumov, ki urejajo tudi uporabo zakonodaje za zavarovanje, je treba upoštevati pravila, ki jih ti sporazumi določajo. Uporaba zakonodaje se določa

predvsem na podlagi splošnega načela, ker druga pravna razmerja niso zajeta med posebnimi pravili in izjemami. Ob tem se opiramo na širše tolmačenje pojma »delo«, ki se ne nanaša le na delovna razmerja, temveč na vsa odvisna pravna razmerja, tudi na drugo pogodbeno delo oziroma na dohodke iz drugih pravnih razmerij.

Vendar bi osebe, ki delajo v tistih tretjih državah, s katerimi ni sklenjen sporazum, z neenakim izvajanjem postavili v bistveno slabši položaj, če ne bi upoštevali kraja dela (ker obveznost zavarovanja ni izrecno urejena s sporazumom) in bi v vseh takih primerih zahtevali zavarovanje in plačilo prispevkov v RS. Zato veljajo za oboje enaka pravila.

Obenem je treba zagotoviti, da zgolj zaradi izkazanega kraja opravljanja dela oseba ne ostane brez zavarovanja, če veljavne določbe lahko pokrijejo določena dejanska stanja, osebo pa na RS veže več pomembnih okoliščin (prebivališče in sedež izplačevalca).

Sprejeta so naslednja pravila:

1. Prispevki po 18. členu ZPIZ-2 SE plačujejo
  - a) za osebe, ki prebivajo v RS, če je delo opravljeno v RS in je izplačevalec iz tretje države,
  - b) za osebe, ki prebivajo v tretji državi, če je delo opravljeno v RS in je izplačevalec v RS,
  - c) za osebe, ki prebivajo v RS, če je delo opravljeno v tretji državi in je izplačevalec v RS, pri tem pa ni izkazano plačilo prispevkov za pravnemu razmerju ustrezna socialna zavarovanja v državi, v kateri je bilo delo opravljeno
2. Prispevki po 18. členu ZPIZ-2 se NE plačujejo
  - a) za osebe, ki prebivajo v RS, če je delo opravljeno v tretji državi in je izplačevalec iz tretje države,
  - b) za osebe, ki prebivajo v tretji državi, če je delo opravljeno v tretji državi in je izplačevalec v RS.
  - c) za osebe, ki prebivajo v RS, če je delo opravljeno v tretji državi in je izplačevalec v RS, pri tem pa je izkazano plačilo prispevkov za pravnemu razmerju ustrezna socialna zavarovanja v državi, v kateri je bilo delo opravljeno.

Kadar se ne plačujejo prispevki po 18. členu ZPIZ-2, se prav tako ne plačujejo niti prispevki po drugi alineji prvega odstavka 20. člena ZPIZ-2.

3. Prispevki po 17. in 55.a členu ZZVZZ se plačujejo za osebe, ki so vključene v obvezno zdravstveno zavarovanje v RS, če je delo opravljeno v tretji državi in je izplačevalec v RS, pri tem pa ni izkazano plačilo prispevkov za pravnemu razmerju ustrezna socialna zavarovanja v državi, v kateri je bilo delo opravljeno.
4. Prispevki po 55.a členu ZZVZZ se plačujejo za osebe, ki so vključene v obvezno zdravstveno zavarovanje v RS, če je delo opravljeno v RS in je izplačevalec iz tretje države.

Ta pravila se uporabljajo ne glede na status, ki ga ima oseba v RS.

IV. Izvedba posameznih pravil pri pobiranju prispevkov in davkov in dokazila v primeru izvzema iz zavarovanja po 18. členu ZPIZ-2 ter 17. in 55. a členu ZZVZZ

V zvezi s primeri, v katerih zavarovanje v RS ni obvezno, je treba opredeliti tudi ustrezno dokazovanje dejanskega stanja, iz katerega izhaja, da se v RS prispevki ne plačajo. Zavzeto je stališče, da je dokazilo verodostojen dokument nosilca zavarovanja, iz katerega izhaja, da je bilo zavarovanje vzpostavljeno v državi opravljanja dela in da posledično RS ni pristojna za obvezno zavarovanje, na tej podlagi pa se v RS prispevki ne obračunajo.

V posameznih primerih pa je glede na presojo predloženih dokazil mogoče dejstvo, da se delo opravlja v drugi državi, dokazovati tudi z drugimi okoliščinami, saj so pravila v posameznih državah različna in ni nujno, da bo tam oseba vključena v ista obvezna socialna zavarovanja, kot bi bila v RS.

1(a):

Prispevki po 18. členu ZPIZ-2 SE plačujejo za osebe, ki prebivajo v RS, če je delo opravljeno v RS in je izplačevalec iz tretje države.

Glede na teritorialno veljavnost zakonodaje RS in ob upoštevanju pravil iz sklenjenih mednarodnih sporazumov o zavarovanju v državi opravljanja dela ter ob analogni uporabi teh pravil za enaka pravna razmerja v državah, s katerimi ni sklenjen sporazum, se zavarovanje v RS vzpostavi tudi, če je pogodba, na podlagi katere se delo opravlja, sklenjena po pravu druge države.

Prispevki po 55.a členu ZZVZZ SE plačujejo, če so te osebe vključene v obvezno zdravstveno zavarovanje v RS.

1(b):

Prispevki po 18. členu ZPIZ-2 SE plačujejo za osebe, ki prebivajo v tretji državi, če je delo opravljeno v RS in je izplačevalec v RS.

Enako kot v točki 1(a) velja pravilo o obveznem zavarovanju v RS, saj prebivališče osebe v tujini ni okoliščina, ki bi lahko izključila veljavnost zakonodaje v RS, če se delo opravi v RS.

Prispevki po 17. in 55.a členu ZZVZZ se NE plačujejo, ker oseba, ki prebiva v tretji državi, praviloma ni zavarovanec po ZZVZZ.

1(c):

Prispevki po 18. členu ZPIZ-2 SE plačujejo za osebe, ki prebivajo v RS, če je delo opravljeno v tretji državi in je izplačevalec v RS, pri tem pa ni izkazano plačilo prispevkov za pravnemu razmerju ustrezna socialna zavarovanja v državi, v kateri je bilo delo opravljeno.

Namen predpisov o obveznem zavarovanju je zagotavljanje socialne varnosti osebam, ki so povezane z državo, ki ta zavarovanja ureja. Zato zgolj z upoštevanjem kraja opravljanja dela ni mogoče izključiti zavarovanja v RS, če tako zavarovanje ni osebi ni zagotovljeno v državi opravljanja dela, oseba pa prebiva v RS in je tudi sedež izplačevalca v RS. V teh primerih velja pravilo, da se kraj sedeža izplačevalca šteje tudi kot kraj opravljanja dela.

Prispevki po 17. in 55.a členu ZZVZZ SE plačujejo za te osebe pod pogojem, da so vključene v obvezno zdravstveno zavarovanje v RS.

2(a):

Prispevki po 18. členu ZPIZ-2 se NE plačujejo za osebe, ki prebivajo v RS, če je delo opravljeno v tretji državi in je izplačevalec iz tretje države.

Opravljanje dela v tretji državi je treba izkazati s pogodbo o delu, poleg tega pa mora oseba predložiti tudi dokazilo, da je bila na podlagi tega dela vključena v pravnemu razmerju ustrezna socialna zavarovanja v državi, v kateri je bilo delo opravljeno.

2(b):

Prispevki po 18. členu ZPIZ-2 se NE plačujejo za osebe, ki prebivajo v tretji državi, če je delo opravljeno v tretji državi in je izplačevalec v RS.

Opravljanje dela v tretji državi se izkaže s pogodbo o delu, iz davčnih evidenc pa je razvidno tudi, da oseba praviloma ni davčni rezident RS. V teh primerih se ne zahteva dokazilo vključenosti osebe v pravnemu razmerju ustrezna socialna zavarovanja v državi, v kateri je bilo delo opravljeno.

2(c):

Prispevki po 18. členu ZPIZ-2 se NE plačujejo za osebe, ki prebivajo v RS, če je delo opravljeno v tretji državi in je izplačevalec v RS, pri tem pa je izkazano plačilo prispevkov za pravnemu razmerju ustrezna socialna zavarovanja v državi, v kateri je bilo delo opravljeno.

Izvem iz zavarovanja po 18. členu ZPIZ-2 se dokazuje na podlagi potrdila pristojnega nosilca obveznega zavarovanja v državi, v kateri je bilo delo opravljeno.

V. Obračunavanje prispevkov in davkov

V tem gradivu so postavljena nova pravila glede izvzema od obveznosti plačila prispevkov iz drugih pravnih razmerij po 18. in 20. členu ZPIZ-2 ter 17. in 55.a členu ZZZZ, v primerih, ko je prejemek iz drugega pravnega razmerja glede na okoliščine povezan s tretjimi državami, ki niso članice EU. Gre za prispevke, ki se pobirajo na podlagi REK obrazcev (v primeru izplačevalcev iz RS) ali na podlagi napovedi za odmero akontacije dohodnine od dohodkov iz tujine (tuji izplačevalci).

V primeru, ko gre v skladu s pravili v tem gradivu za izvem iz zavarovanja v RS v primeru drugega pravnega razmerja v tretjih državah in se torej v prispevki RS ne plačajo, se v iREK obrazcu ter v napovedi za odmero akontacije dohodnine od dohodkov iz tujine, označi polje A025 Za osebo se glede plačila prispevkov uporablja zakonodaja druge države članice EU. Ob naslednji prilagoditvi teh obrazcev pa bo način izpolnjevanja podatkov v teh primerih tudi izrecno določen z navodili k tem obrazcem (z novelo pravilnikov, s katerimi so ti obrazci določeni).

VI. Pričetek uporabe pravil

Pravila, opredeljena v tem gradivu, se uporabljajo od 1. januarja 2018 dalje.

Za primere, ko se uporabi slovenska zakonodaja in mora oseba vložiti obrazec M-12 (točka 2), se vložitev tega obrazca zahteva od 1.1.2018 dalje, oseba pa ga lahko vloži tudi za obdobje pred 1.1.2018. V tem primeru se osebi odmerijo prispevki za nazaj in brez zamudnih obresti.

V imenu vseh članov ožje delovne skupine
Irena Štrumbelj Trontelj
Vodja ožje delovne skupine